

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Београд, Кнеза Милоша 20
Н/р Душану Вујовићу, министру

Поштовани,

Вашу изјаву да *„нигде у свету нису министри релативно тако мало плаћени као овде и ми ово радимо из осећаја дужности и обавезе према својој земљи, а не због материјалне награде“* коју сте изrekli у току јучерашње расправе у Народној Скупштини Републике Србије, а у поступку доношења ребаланса буџета, могао бих да прихватим у смислу упоређивања плате министра са неким другим платама, које је држава већ поодавно „скресала“, као и у односу са платама неких директора државних јавних предузећа или агенција које су се, очигледно, отеле контроли и који имају плате и по неколико пута веће од Вас. Међутим, с обзиром на околности које су пратиле овогодишње протесте просветних радника и изјаве које сте дали тим поводом, а у којима сте позвали просветне раднике *„да поразмисле колико времена раде и како да допунским радом надокнаде смањење плата“*, изгледа да Ви ипак имате два аршина – на једној страни кукате како је Ваша плата мања и питате посланике да Вам *„нађу бар једну земљу у свету у којој је плата заштићеног нивоа и пензија само 4 пута мања од плате министра“*. Рекли сте том приликом: *„Нађите једну такву земљу и признаћу јавно да грешим. Заштићена плата у тим земљама је 1.500 долара или евра, а министри примају плату од 15.000 до 20.000 евра и више“*.

Стога можемо и ми Вама да поручимо, као уосталом што сте и Ви поручили просветарима (да ли само њима?) да допунским радом надокнадите то што Вам је ускраћено. Наравно, можемо да поменемо и да су плате запослених у просвети у иоле пристојнијој земљи на нивоу од **38.000** евра до **55.000** евра годишње. Дакле, просветни радник у Србији за целу годину не може да заради оно што његов колега негде другде, и то најбедније плаћен, добије за месец дана. Како од тога може да живи (и да ли уопште може), и он и његова породица, то само ми знамо. И зато, уважени министре, немојте да нас и даље у јавности ружите и понижавате, јер из Ваше претходне изјаве, то је више него очигледно, да Ви уопште не познајете структуру радног времена запослених у просвети, а нарочито наставника. А нисте се потрудили ни да наше последње дописе прочитате, а камоли уважите, па би Вам онда било јасно колико тога просветни радници раде из ентузијазма, а слободно ћу рећи и осећаја дужности и обавезе према својој земљи, а не материјалне награде. Лакше је, ипак, ту дужност и обавезу према земљи поднети са Вашим примањима, него са примањима наставника која су већ одавно испод републичког просека.

Учитељи, наставници и професори припадају оном једноцифреном проценту нације са високим образовањем и раде, како рече песник –

божански посао стварања нових људи и не требају им допунске лекције о патриотизму као ни ружења која су ових дана добили од Вас, али нажалост и од министра школског, као и од његовог специјалног саветника (ма шта год то значило). Просветни радници нису паразити друштва који ништа не раде и арче државни новац, већ су најбоља инвестиција и једина каква-таква гаранција да омогућимо кроз образовање напуштање света сиромашних и прикључак друштвима богатих. Ваша изјава је у том смислу покушај, као и министра школског, да окрене јавност против просветара који, ето, готово ништа не раде, а прозвод им је лош, па бих Вас упозорио на чињеницу да је оно што ми радимо у свету препознато као добар посао и да је српска просвета међу првих 40 на свету, а да се све оно што сте радили Ви и Ваше колеге и што се такође мери и цени у свету налази на зачељу свих светских листи.

Нама се плате годинама „крешу“ и однос између плате професора и физичког радника је сада 1:1,7, са тенденцијом погоршавања. Немамо регрес и топли оброк, па нам је по том основу украдена трећина плате. Немамо трошкове превоза и стручног усавршавања, као ни дневнице за службена путовања и такмичења, немамо теренски додатак и прековремени рад, ... има још подоста тога, али зато многе послове радимо за цаба, што Ви, наравно, или не знате или нећете да знате. Није редовна и обавезна наставе једино што раде наставници, већ само један мањи део свих законом прописаних послова који они раде и када за то нису ни плаћени. Уколико сте заинтересовани, можемо Вам све то уредно побројати, али чини ми се да за то нема, ни код Вас, као ни код (о Боже како ми је тешко рећи) нашег ресорног министра, који се није ни осврнуо на Ваше олако изречене оцене о нашем радном времену и упућивању на тезгарење. Да ли то Ви нас, министре, терате у исту ону сиву (боље речено црну) зону, коју намеравате искоренити и, наводно, радите на томе?

Елем, министар школски, Ваш колега и његови саветници и сарадници изјављују да пара нема, као да смо ми, уосталом, тражили неке нове паре. Нисмо ми тражили никакве нове паре, него да се за просвету (и науку) издваја онолико процената БДП колико то издвајају бар нама сличне земље са жељом да то једног дана буде као и у нормалном свету, као и да се израде платни разреди за цео јавни сектор, јер би у том случају просветни радници нашли сатисфакцију, а можда и нешто бољи положај него што је то сада у односу на друге јавне посленике. Горе свакако и не може бити. Међутим, и ту идеју сте, како ствари стоје, напустили и определили се за **status q** – платне разреде и групе у оквиру постојећег буџета сваке делатности, што сигурно није оно што у јавности пласирате Ви, министар школски и министарка за државну управу и локалну самоуправу. Обједините Ви сва средства за плате у јавном сектору у један буџет, донесите платне разреде за све, па да видимо како ће испасти плаћање по сложености посла, одговорности, квалитету рада итд. Овако се неће ништа десити, јер платне разреде ми имамо и сада, али смо унутар тих платних разреда са примањима далеко испод других јавних делатности који, опет, имају неке друге своје платне разреде. Посебна су прича људи који су у просвети технолошки вишак и којих, наводно, нема, као што нема ни социјалног програма у просвети. Наиме, готово трећина наставника остала је без дела норме, па самим тиме и без дела плате и сутра са мањим пензијама, али то Вас не брине, јер док год неко од наставника

има бар један час, он није технолошки вишак и није Ваша брига, али је сасвим сигурно главобоља за синдикат. Тај колега у том случају добија ни 5% своје плате, па самим тиме спада у групу социјалних случајева, као уосталом од чега нисмо далеко ни сви ми који имамо пуну норму.

Поштовани министре, уколико сте расположени, дођите да Вам организујемо један или више радних дана у некој од школа, па да видите на делу колико то и шта просветни радници раде, осим оних свакодневних 5-6 часова наставе. И тако из дана у дан, из недеље у недељу и све до 40 година које сте им такође одузели, па наставник пред пензијом има плату као почетник. Чуди нас, кад сте се већ сетили да наставницима за сваки недостајући час умањите плату за око 5%, нисте приметили да и у администрацији у целом јавном сектору људи по свим анализама не раде више од 2 до 3 сата дневно, али истовремено примају пуну плату. Шта више, у великом броју јединица локалне самоуправе маштовити локални властодршци себи и другим запосленима сваки месец исплаћују и 30 сати прековременог рада за које ни државни ревизор није могао утврдити да су и извршени.

Дакле, постоје велике могућности да остварите уштеде, али је питање да ли желите да загризете ту киселу јабуку, јер се ради о партијским активистима који су и поред Закона о максималном броју запослених доведени у локалне самоуправе, јавна предузећа и установе којима су исте те управе оснивачи или власници, па Вам је било лакше да и Ви опаучите просветаре и да наставите ружење делатности за коју кажете да је од посебног друштвеног интереса и да је и Ваш приоритет. Како би прошли тек да нисмо посебни и приоритет?!

Ако већ морате да радите то што радите – радите, али немојте да нас ружите и даље понижавате. Бесмислено је, јер Ваше аргументе нити можемо, нити хоћемо прихватити, али упамтите да она друштва која не воде рачуна о својој просвети немају будућност.

С поштовањем,

Сомбор, 27.10.2014.год.

проф. Хази Здравко М. Ковач,
раванградски учитељ,
39 година и 2 месеца
радног стажа у просвети,
оснивач СРПС-а